

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Entitat Pública de la Diputació de Lleida

Consell Comarcal de l'Urgell

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

HORARI D'HIVERN

Del 21 de setembre al 20 de juny

de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h

dissabtes, d'11 h a 14 h i de 17 h a 19 h

diumenges, d'11 h a 14 h

Servei de visites comentades per a grups
amb concertació prèvia.

Fundació ESPAI GUINOVART

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt, l'Urgell, Lleida
Tel | Fax 973 39 09 04
e-mail: espaiaguinovart@teleline.es

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

Francesc Rufes

Paisatges

19 setembre | 17 novembre 2004
Agramunt (Lleida)

Marge, boira i rostoll entollat, 1999
Oli sobre tela
61cm x 50cm

FRANCESC RUFES

Tàrrrega, 1946

Exposicions individuals

- 1973 *Pintures*. Sala Marsà de l'Ajuntament de Tàrrrega.
1978 *Pintures*. Sala Marsà de l'Ajuntament de Tàrrrega.
1984 *Pintures*. Sala d'exposicions de la Fundació La Caixa. Tàrrrega.
1986 *Pintures*. Sala Gòtica de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Lleida.
1986 *Francesc Rufes*. Blaye (França).
1988 *Pintures i gravats*. Sala d'exposicions de la Fundació La Caixa. Tàrrrega.
1992 *Pintures*. Sala d'exposicions de la Fundació La Caixa. Tàrrrega.
1994 *Exposició individual per diverses ciutats d'Alemanya*. BBAG – COPEC. Berlín, Balbelsberg, Cottbus, Frankfurt Oder, Brandenburg.
1997 *Paisatges*. Galeria Cal Talaveró. Verdú.
1998 *Paisatges*. Museu Comarcal de l'Urgell. Tàrrrega.
1999 *Paisatges*. Casa de Cultura. Bellpuig.
2000 *Paisatges*. Galeria Amat. Lleida.
2000 *Paisatges*. Museu Comarcal de l'Urgell. Tàrrrega.
2001 *Paisatges*. Galeria La Cerverina d'Art. Cervera.
2003 *Paisatges*. Galeria Toronto. Barcelona.
2004 *Paisatges*. Sala Coma Estadella. Lleida.

Exposicions col·lectives

- 1967 *Olis i dibuixos*. Ajuntament de Blanes.
1974 *Artistes targarins*. Sala d'exposicions de la Banca Catalana. Tàrrrega.
1977 *Exposició extraordinària de pintors lleidatans*. Galeria d'art Terra Ferma. Lleida.
1979 *Pintures*. Sala d'exposicions de la Fundació La Caixa. Lleida.
1984 *Pintors targarins*. Sala d'exposicions de l'Obra Social de la Caixa de Barcelona. Lleida.
1984 *Pintors de Tàrrrega a Blaye*. Comitè de Jumelage Blaye-Tàrrrega. Blaye.
El mercat a Tàrrrega. Sala Cristall. Tàrrrega.
1985 *Tres artistes targarins: dibuix, pintura, escultura*. Sala Fontana d'Or de la Caixa de Girona. Girona.
1987 *Dues propostes de figuració*. Centre Cultural de la Caixa de Terrassa. Terrassa.
1988 *Artistes de Ponent Tx7*. Diputació de Lleida, La Paeria i Caixa de Pensions. Lleida.
1990 *Col·lectiva a Blaye*. Association Blayaise d'Arts Plàstiques. Blaye.
1993 *Art itinerant*. Galeria Versàtil. Igualada.
1995 *Pintures*. Galeria Cal Talaveró. Verdú.
Pintures. Galeria Mar. Barcelona.
Pintures. Galeria Llahí. Andorra.
Art itinerant. Galeria Turomac. Barcelona.
Art itinerant. Galeria Periferiart. Lleida.
1996 *Art itinerant*. Galeria Periferiart. Lleida.
Art itinerant. Galeria Ausart. Vic.
Art itinerant. Casa Creus. Terrassa.
Pintures. Galeria Cal Talaveró. Verdú.
1999 *Pintures*. Sala Mòbil del Museu d'Art Contemporani New Tool. Barcelona.
2004 *Arts Tàrrrega*. Museu Comarcal de l'Urgell. Tàrrrega.
Un pas per les arts. Ajuntament de Santa Coloma de Queralt.

De tan viscuit, revisat, resseguit, sentit i caminat el paisatge que dels ulls i la mirada ha esdevingut comprensió i sintonia per Francesc Rufes.

D'aquesta una constant referència als camps oberts que l'envolten i així com és verd i groc el blat, tonalitats de terra que perfilen una definició cromàtica que abasta una paleta i gamma d'estacions de boires d'hivern i calors d'estiu, intenses i seques que de l'esperit comuniquen i connecten amb horitzons i celatges on pintor i natura es confonen i dissolen.

De tant parlar amb ell, el paisatge s'ha transfigurat en expressió. Ara per la brisa, ara pel silenci, nocturn, i de l'esquerda antiga de la terra el pintor extreu matèries i textures, i en fa suport i tema de la pintura, des del silenci de la fossa fins a la lluminositat que defineix ombres i llums, darrers càlides d'una mediterrània càlida de terra endins.

Josep Miquel Garcia
Crític d'art

Els paisatges d'en Rufes fan sentir l'olor de les herbes i el seu mèrit és fer-nos descobrir la bellesa incontestable dels nostres rodals senzills, que ell transforma de manera sublim.

Cada quadre és una íntima malaltia que es resol en un esclat interior quan està acabat, cada obra és una lluita contra la dificultat de capturar la llum, l'instant, la fugacitat dels tons. El visitant endevina el temps, el mes de l'any, el moment del dia, i s'interroga com es pot reproduir la boira intangible sense que s'amagui la mateixa pinzellada. El paisatge d'en Rufes és un paisatge pur, sense figures humanes, desocupat del món animal, tot ell aire i camp, un paisatge esdevingut nota de color, llum captada, pinzellada desobedient, reflex de la preocupació interior. És en definitiva una festa per als nostres ulls.

Josep M Bosch
Historiador i astrònom

Diu que els directores de cinema miren sempre a través d'una càmera i que veuen la vida a través d'un objectiu i enquaden les escenes i miren coses que nosaltres, molt després, veurem a la pantalla. Potser és veritat, no ho sé. El que sé és que els pintors miren d'una manera especial, estranya i única i que veuen detalls que nosaltres no veiem. Es fixen en coses molt rares, com poden ser els tolls que deixa la pluja en un camí de terra, en el petit bassal d'aigua on tremolen els núvols i el vent treu calfreds.

També pinten canyes aixafades pel vent o la tempesta d'anit i pinten la boira que no és més que núvols arran de terra i el fred de les matinades d'hivern o la frescor de les matinades d'estiu. Parets verdes, pedrots, arbres aïllats, rostolls, solcs, ceps recargolats, matolls, rierols i rieres que no tornaran a tenir peixos. Però ells ho pinten com si fossin jardins idíl·lics, i ens ho creiem. Segons els crítics aquesta és la pintura realista, figurativa, però no és veritat, no és realista. Aquests paisatges, de fet, no existeixen, i per més que ens diguin els mateixos pintors, això és allò i està allà, no és cert, no hi són, no els trobarem. De fet, solament són a la seva mirada, en el seu esperit. I és a aquesta mirada a la qual ens aboquem quan contemplem els seus quadres. Oi que sí, Francesc?

Santiago Serrano
Galerista

De tan vivido, revisado, resseguido, sentido y caminado el paisaje que de los ojos y la mirada ha mudado en comprensión y sintonía por Francesc Rufes.

De esta constante referencia a los campos abiertos que lo rodean y así como es verde y amarillo el trigo, tonalidades de tierra que perfilan una definición cromática que alcanza una paleta y gama de estaciones de nieblas de invierno y calores de verano, intensas y secas que del espíritu comunican y conectan con horizontes y celajes donde pintor y naturaleza se confunden y disuelven

De tanto hablar con él, el paisaje se ha transfigurado en expresión. Ahora por la brisa, ahora por el silencio, nocturno, y de la grieta antigua de la tierra el pintor extrae materias y texturas, hace soporte y tema de la pintura, desde el silencio de la oscuridad a la luminosidad que define sombras y luces, claridades cálidas de un mediterráneo cálido de tierra interior.

Josep Miquel Garcia

Los paisajes de Rufes nos traen el olor de las hierbas y su mérito es hacernos descubrir la belleza incontestable de nuestros contornos sencillos, que el transforma de manera sublime

Cada cuadro es una íntima enfermedad que se resuelve es un estallido interior cuando acaba, cada obra es una lucha contra la dificultad de capturar la luz, el instante, la fugacidad de los tonos. El visitante adivina el tiempo, el mes del año, el momento del día, y se interroga como puede reproducir la niebla intangible sin que se amague la pinzellada misma. El paisaje de Rufes es un paisaje puro, sin figuras humanas, desocupado del mundo animal, sólo aire y campo, un paisaje mudado en nota de color, luz captada, pinzellada desobediente reflejo de la preocupación interior. Es en definitiva una fiesta para nuestros ojos.

Josep M. Bosch
Historiador y astrónomo

Dicen que los directores de cine miran siempre a través de una cámara y que ven la vida a través de un objetivo y encuadran y miran cosas que nosotros, mucho después, veremos en la pantalla. Tal vez es cierto, no lo sé. Lo que sé es que los pintores miran de una manera especial, extraña y única y que ven detalles que nosotros no vemos. Se fijan en cosas muy raras, como ahora los charcos que deja la lluvia en un camino, en la pequeña lagareta de agua donde tiemblan las nubes y el viento trae escalofríos.

También pintan cañas pisadas por el viento o la tempestad de anoche y pintan la niebla que no es más que nubes a ras de suelo y el frío de las madrugadas de invierno o el frescor de las madrugadas de verano. Paredes verdes, pedruscos, árboles aislados, rastros, surcos, ceps retortijados, matojos, riachuelos y arroyos que no volverán a tener peces. Pero ellos lo pintan como si fuesen jardines idílicos, y los creemos. Según los críticos esa es la pintura realista, figurativa, pero no es verdad, no es realista. De echo, esos paisajes no existen, y por más que nos lo digan los pintores, eso es aquello y está allí; no es cierto, no están, no los encontraremos. De echo, sólo están en su mirada, en su espíritu. Y es esta mirada a la cual nos abocamos cuando contemplamos sus cuadros. Verdad que sí, Francesc?

Santiago Serrano
Galerista

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Francesc Rufes

Paisatges

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el diumenge dia 19 de setembre a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta del 19 de maig al 17 de novembre de 2004.

ACTIVITATS A L'ESPAI

ESPACIOS INVISIBLES d'Arnaldo Coen

Sota el comissariat de Miguel Ángel Muñoz, l'artista mexicà Arnaldo Coen presentarà la seva obra recent: una sèrie de vint dibuixos acompanyats d'obra escultòrica, en les quals ofereix diverses interpretacions del forso. Ahorra, es mostrarà la carpeta d'obra gràfica que l'artista ha realitzat amb motiu de l'exposició.

Del 17 de novembre al 12 de desembre de 2004

4a Jornada de debat ART I COMPROMÍS

L'Espai Guinovart obrirà les portes una vegada més per tractar, en aquesta ocasió, i a través de les aportacions d'artistes i teòrics de l'art, la vinculació entre art i compromís en el sentit ètic.